

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 203. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831830464/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Om Aftenen, naar hun gik til Ro, faldt hun i Tanker med de tunge Fletninger i sine Hænder, foran sit Speil. Hun saa ham for sig, og hun hørte hans Spørgsmaal igen, og hun lyttede efter hans Latter . . .

Og længe hørte hun efter de samme Ord, og hun saa hans Ansigt og hans Øine, og hun saa hans Læber — mens hun smilede.

Ja — hun tænkte paa ham. Og naar hun reiste sig fra Puden og stottede sig paa den hvilende Arm for at slukke sit Lys, da kom tilsidst et Smil, et Ord eller et af hans Kærtegn, og hendes Ømhed dvælede endnu derved.

Et Kærtegn.

Thi han elskede at sidde hende nær, at dvæle, mens de talte, med hendes Haand i sin, og at føle hendes Aande nær sit Haar. Den Dag paa Thorsholm . . . Hun havde lagt sin Arm langs med Sofaens Ryg . . . og pludselig følte hun Carl sagte gnide sin Nakke langs hendes blottede Haandlede, mens hans lo op i hendes Ansigt.

Saadan var det gaaet indtil nu.

Hvor hvert Haandtryk, givet for at give, hvert et Smil skænket for at fremme hans Glæde, hvert et halvglemmt Ord — havde flettet sin Væv om hendes Liv, mens hun var sorgløs: Thi han var jo kun et Barn, hun gjorde glad.

Som et Barn var han fareløs gleden ind i hendes Liv, og hun havde følt al Giverskens